

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispositio Et Perioche Historiae Evangelicae Per IIII.
Euangelistas contextæ, necnon Actuum apostoloru[m],
Epistolaru[m] quoq[ue] Pauli XIII. & Canonicaru[m] VII.**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1553

VD16 B 9605

4 Argvmentvm Epistolæ S. Pavli Ad Galatas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35634

agnoscit suorum. His absolutis redit ad ea quae de
mæcho cœperat, eaq; in 7. cap. absoluti.

In 8. & 9. cap. miris argumentis hortatur ad be-
neficentiam, egregiam de hac disputationem contexens,
quæ & ipsa sub genus deliberatiuum refertur. Postre-
mo palam suam autoritatem propter ministerium suum
tuetur, laudes suas ipse de sese prædicans, adeo ut multis
in hac re nimius esse uisus sit. Verum ipsa res istud po-
scebat, ne periclitaretur hac parte ipsa etiam ueritas.
Cōparet ergo se pseudoapostolis, eaq; collatione et suā
innocentiam & aduersariorum fucum retegit, sed au-
thoritate sua confirmata sub finem minatur se uenturi
cum autoritate. Quanquam protinus acerbitate eam
mitigans, ipsos ualere optet.

ARGUMENTVM EPISTOLÆ 4 S. PAVLI AD GALATAS.

CONSTAT ex ipsis causis omnes res certius Oceano
ceduci & planius cognosci posse, quo circa de ^{huius epistolæ.}
occasione huius epistolæ dicendum erit ut melius intel-
ligatur scriptoris sacri institutū. Oberrabat per ecclæ-
stas sancte ab apostolis institutas male feriatum genus
hominum: ueteres Nazareos uocarunt. Hi ex fæctione
descendebant Pharisæica, profæssione enim erant Iudei.

EPISTOLA PAULI

nomine uero Christiani. Nondum enim tenentes gratiae Christi beneficium, legem miscerant euangelio, contendentes neminem saluari posse per Christum nisi et circumcisus esset et legem Mosi seruaret. Id nos copiosius prosequuti sumus in 15. cap. Actorum et in epistola ad Romanos scribentes. Paulus uero non ita dicerat Christum, neque ad istorum modum uel Galatarum uel aliarum genium ecclesias instituerat. Prædicabat enim lege peccata nostra proferri non auferri, solam autem fidei gratiam per Christum iustificare omnes gentes. Inde uero Nazaræi suspectū habere cœperunt Apostolum Paulum tanquam male fidei ministrum, qui neque modum aliorum apostolorum in prædicanda ueritate euangelica seruaret, neque sibi ipsi per omnia constaret. Fingebant enim et apostolos domini eius dogmatis esse autores, quod nihil proficit Gentibus euangelium nisi opera quoque legis implerent. Et sane patrocinabatur in speciem hisce uerbis apostolica imbecillitas. Quod scilicet sibi per initia à congressu temperabant Gemini. Nam Petrus cum esset Antiochiæ sese subduxit ad Iudaorum et Iacobi aduentum à Gemibus. Addebat ipsum quoque Paulum prædicationis suæ insolite male conscius nunc legis uti ceremonijs, ut qui Timotheum suum circumcidisset, nunc damnare legem, asserere modo gratiam. Potius ergo audiendos esse qui apud Petru-

Iacob

Iacobū uersati fuissent, quiq; ipsum uidissent dominū testum. Paulū enim illum & dominū non uidisse & discipulorum modo discipulū esse. Hisce uero in specie ueris accusationibus turbarūt ecclesiās multas recte per Paulum in fide institutas, Galatarum uero propemodū subuerterant. Fauit impostorū cœptis diuturna Pauli captiuitas. Oberrabant isti impune, & specie boni multorū mentes subuertebāt, hic uero quod semel fœliciter planat diligentius rigare nō poterat, donec officiosa charitas & cura sedula consilium quo obstaret uastatoriis bus uineæ domini inueniret. Parat enim epistolam ad Galatas, qua æmolorum confringat ferociam, gratiam dei per Christum vindicet, & Galatas sibi ipsis restituat depulsis ab ouili Christi lupis istis grassatoribus.

Tria ergo hac potissimum epistola agit. Principio Argumento
euincit se uerum & à Deo missum esse apostolum, quod tum:
euangelium suum non didicerit ab ullis hominibus, immo ne ab ipsis quidē apostolis, qui ut nihil ipsi contulerint,
ita socias dextras dederint, & quod Petrus ipse Amio-
chiæ metu superuenientium iudeorum se se è Gentium
conuictu subducens grauiter à se increpatus sit, tantum
abesse ut ipsi uel à Petro uel alijs apostolis tantillum
accesserit quod ad perfectionem prædicationis euangeliæ uideatur pertinere. Deinde ipsam rem aggrediens, ipsamq; euangeliū uim & summam explicans,

EPISTOLA PAVLI

multis ijsdemq; firmissimis argumentis & demonstrationibus ostendit iustificari hominem non legis aut opere, sed gratiae dei per fidem in Iesum Christum beneficio. Hoc est, quod sola euangelij gratia ad salutem consequendam uel sine legis administriculo, satis sit. Hic autem uarij occurruit loci de fide, de lege, de libertate Christiana, de peccato, & peccatorum remissione. Postremo adhortatur Galatas ut in doctrina fiduci sana et libertate per Christum parta perseverent, ab impostoribus hoc est operarijs malis Nazaræis uidelicet sibi caueant: interim uitam uiuant sanctam quæ deceat spiritu & fide renouatos. Hic enim diligenter & copiose dissentit officijs pietatis & fructibus fidei bonis. Quælibet autem harum caussarum binis fermè absoluuntur capitibus.

Præstantia
huius epi-
stolæ.

Maximæ autem authoritatis & existimationis fuit hæc Pauli epistola semper apud ueteres imò apud omnes ecclesiæ. Et certè nemo facile exposuerit quanta sit eius & nobilitas & utilitas. Simpliciter exponuntur in ea maxima religionis mysteria, sed non citra artem existiam. Breuis est, sed in hac ipsa breuitate si excutias tam paulò diligentius admirandam reperias copiam. Nieuos in hac ut in nulla alia extendit. Sed & acris est omnibus alijs concitacione. Primam cauam expedit per artificiofissimam & tamen naturalem expositionem. Nihil enim in hac affectatum, nihil violentum, omnia leni-

duci

ductu fluunt et lectorem ueluti aquis leni murmure præterlabentibus inuolutum abducunt quo decurrit oratio. Secundam uero contrauersiam docta euidenti & firma argumentatione institutam absoluit. Atq; hac tam aduersarios suos quam Galatarum animos in suam sententiam illicit, rapit, constringit. Postremum autem negotium uersatur & in deliberatio et præceptiuo genere.

Apparet autem hanc epistolam scriptam esse ex urbe Roma. Alij existimant ex Epheso missam, priusquam inde per tumultum à Demetrio excitatum esset expulsus. Verisimilior uidetur eorum sententia qui è uinculis hanc scriptam credunt. Quemadmodum enim in calce epistolæ ad Ephesios suæ meminit catenæ, sic in fine huius epistolæ ad Galatas meminit afflictionis suæ, dices se stigmata domini Iesu portare in corpore suo. At certo constat epistolam Ephesijs scriptam ex uinculis à Roma esse missam. Ut cuncti uero haec res habeat, hoc interim certum epistolam sero tandem esse scriptam & post alias ferme omnes. Vnde & plurimum habet gravitatis authoritatis & prudentiæ senilis. Huc accedit quod ipse Paulus hanc sua ipsius manu propria conscripsit. Alias ferme omnes excipientibus librarijs scribisue dictauit. Demum & manu sua ad calcem consignauit, qui ueterum mos creberrimus fuit. Proinde si cui cordi est Pauli apostoli reliquias, craneum, ossa uel uestes ue-

EPISTOLA PAVLI

nerari, exosculateur hanc epistolam multo & meliores
& certiores D. Pauli reliquias. Veste præstabilius est
corpus, corpore nobilior animus. Anima uero reliquie
literæ sunt. Præstant ergo hæ sanctorum reliquie, quæ
anima et fidei sunt reliquie. Has amplectere relicta ari-
dis iñis & succu carentibus ossibus.

5 ARGUMENTVM EPISTOLAS S. PAVLI AD EPHESIOS.

NO Necessæ est arbitror multis exponere quæ
fuerint Ephesij, quæ Ephesiorum superstitione,
quanto cum fructu quantu[m] cum authoritate, uirtute,
fide & sedulitate Euangelium Christi his prædicatit
apostolus Paulus. Ea enim exposuit fusissime Lucas in
Actis cap. 19. & 20. Certè huius ecclesiæ maximam
habuit rationem, & in hanc præ cæteris affectu maxi-
mo prædictus fuit. Biennio enim in ipsa sedit, discedens
Timotheum clarissimum sibi discipulum ibi reliquit, in-
teriorim ipse hortari, monere urgereq[ue]; noctes atq[ue] dies no-
cessauit, adeò ut ipse trienniū numerarit laboris in ipsis
impensi, cum ab Epheso Miletum euocatis presbyteris
profecturus ipse Hierosolymā quid faceret præscripsit.
Præterea coniectus in vincula Ephesios subinde deside-
rabit, pro Ephesij uarijs curis et paternis distingebat

THP